

OKLEŚNIĆ (4) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w o- oraz kleśnić).

fut 3 sg okleśni (1). ◇ praet 3 sg f okleśniła (1). ◇ part praet act okleśniwszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przyłądów) – XVIII w.

*Wytrzebić, wykastrować [kogo, co (żywotne)] (4) : A drugie [niewolniki]/ zwłafzczá co nacudnieyfzey formy álbo oblicza/ obracáią ná brzydliwe vczynki okleśniwfyz ie *BielKron* 261v, 24; Myfzy vćieká gdy fámczyká włowifz/ á okleśniwfyz go puścifz *SienLek* 159v.*

*Przen (1) : Przypatrzą fię złódzieiek dowćipny zdáleká/ A z nożem wybrufzonym przyfćępuie z lekká. Vpátrzywfyz pogody miedzy ludźmi w ćieśni/ Káletę rewiduie/ kiefzenia okleśni. *KlonWor* 36.*

Synonimy: okapłunić, otrzebić.

Formacja współrdzenna cf KLEŚNIĆ.

LWil